

vendinger gælde, som blev gjorte mod at anvende en af de andre Ferier, Pinsferien f. Eks. Der blev sagt, at saa ere Lærerne optagne af Eksamen og kunne derfor ikke samles til Møde i Kjøbenhavn. Jeg har selv ogsaa haft med Arbejdet til Eksamen at gøre og det endda i en Snes Aar, og jeg kan virkelig ikke forstaa, at Lærerne ved de lærde Skoler skulde være saa overbebyrdede, at de ikke skulde kunne rejse bort i Pinsen, fordi de have Eksamen en Tid efter, tilmed da jeg tror at vide, at der er adskillige Lærere, som alligevel rejse bort i denne Ferie. Jeg indser heller ikke, hvorfor et Møde ikke skulde kunne holdes saaledes, at man først forhandlede med hinanden, derefter havde selskabelig Sammenkomst og begyndte sin Gerning efter Sommerferien. Jeg forstaa det ikke, men jeg skal tilføje, at hvis de Herrer Lærere vilde komme med et Andragende om at faa en Dag tagen fra en anden Ferie og lagt til Efteraarsferien, skal jeg med Fornøjelse gaa med dertil. Efter min Mening er der Ferie dage nok, mange flere end f. Eks. den Gang, jeg gik i Skole. Ferierne ere udvidede betydeligt, og da jeg, som sagt, synes, der er Ferie dage nok, finder jeg ikke Anledning til at lægge nogen Dag til. Vil man derimod have en eller anden Ferie dag flyttet, saa er jeg til Tjeneste. — Til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) skal jeg sige, at hvad Tiphede Kirke i Timring Sogn angaar, er der en gyldig Grund til, at den ikke findes paa Finansloven, nemlig den, at de sidste Oplysninger om Sagen, og som ere nødvendige, først ere indkomne til Ministeriet den 17de September, altsaa paa et Tidspunkt, der var for sent til, at den kunde optages paa Finansloven. Men Sagen er nu for saa vidt færdig, at der kun mangler en Bagatel, som ganske vist er vigtig nok, nemlig en Erklæring fra Sundhedskollegiet med Hensyn til Grundens Tjenlighed, og den kan skaffes hurtigt. For mit Vedkommende vil der ikke kunne være noget til Hinder for, at Sagen tages op til Behandling i Finansudvalget, men jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at det vil blive en noget kostbar Sag. Der vil til Kirkebygningen medgaa 18,500 à 19,000 Kr., og desuden vil det blive nødvendigt at ansætte en ny Præst. Sagen er nemlig den, at Kirken skal bygges i Timring Sogn, som hører til et Pastorat, hvor der i Forvejen er 3 Kirker. Naar der nu bliver bygget en Kirke til, bliver der 4 Kirker, og der maa da nød-

vendig ansættes en Præst til. Der skal saa bygges en Præstegaard, der vil koste 8,000 Kr., saa at der bliver en Udgift af 26 à 27,000 Kr. i alt — vi kunne nok sige 27,000 Kr. Saa kommer Lønnen til, og da Præsteembedet er lille, og der saaledes ikke kan ventes, at man derfra kan faa noget, maa der et yderligere Tilskud af 2,000 Kr. til Præstens Løn. Jeg vil sige dette paa Forhaand, men i øvrigt er der fra min Side ikke noget til Hinder for, at Sagen kan komme til Forhandling i Finansudvalget. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (P. Christensen) talte foruden om Rentenedsættelse, hvormed jeg allerede har udtalt mig, om Udstykning af Bjernede Mose. Jeg skal derom oplyse, at efter Forhandlinger med de lokale Autoriteter, er det nødvendigt, at der anstilles Undersøgelser om Møsens Beskaffenhed og Ordning af Vandafledningen, inden der kan tages definitiv Bestemmelse i denne Sag. Der er et andet Spørgsmaal, der ogsaa har foreligget, nemlig Udstykning af Skætholm, som man først vilde have tilendebragt; det er nu gjort, og der vil komme Forslag derom, og saa skal Spørgsmaalet om Bjernede Mose blive taget under Behandling og Overvejelse. Derefter ankedé det ærede Medlem — det er det sidste Punkt, jeg skal gøre Bemærkning til, saa skal jeg være færdig — over de lukkede Kirkestole. Jeg maa maaske have Lov til at sige, at det ærede Medlems Anke har min fulde Sympati. Ogsaa jeg vilde ønske, at de lukkede Kirkestole kunde afskaffes, eller deres Antal i det mindste indskrænkes til et Minimum. Naar jeg siger: indskrænkes til et Minimum, er det, fordi Sagen har været Genstand for omhyggelig Overvejelse i den Kirkekommission, der for nogle Aar siden var nedsat. Der blev her gjort gældende, at der her i Kjøbenhavn findes ikke saa faa gamle og svagelige Mennesker, som ikke kunne taale at staa op eller at være saa længe i Kirken, som de maa, hvis de skulle møde saa tidlig, at de kunne faa en Siddeplads, hvis der ikke var lukkede Stole, og naar de saa altsaa gerne ønsker at sikre sig en Plads og ville betale, hvad der forlanges derfor, til Kirken, som trænger til Penge, vilde det ikke være ganske rigtigt at afskaffe disse Stole. Fremdeles blev der gjort gældende, at i kjøbenhavnske Kirker er der Stole, som i flere hundrede Aar have tilhørt en enkelt Familie, og man mente da, at der var et vist Humanitetshensyn at tage over for disse Familier, særlig da det ogsaa kunde oplyses, at adskillige af disse Familier til sine Tider som Paaskønnelse